

KURIR

NOVO MESTO

15. avgust 1977

št. 8* leto VIII.

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Ne ocenjujmo delavca, temveč delovni prispevek!

Na razširjeni seji sekretariata predsedstva republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije je pred nedavnim tekla beseda o poglobljanju samoupravne socialistične demokracije na vseh področjih življenja in dela delovnih ljudi. V središču teh razprav je težnja, da naj postane delavec nosilec odločanja o celotni družbeni reprodukciji, zlasti pa naj odloča o pridobivanju in razporejanju dohodka ter o delitvi sredstev za osebne dohodke.

Z zakonom o združenem delu smo se obvezali, da najpozneje s 1. 1. 1978 uveljavimo določbe o ugotavljanju celotnega prihodka, razporejanju dohodka in čistega dohodka ter delitvi sredstev za osebne dohodke in za skupno porabo delavcev.

Sindikati smo na vseh ravneh spodbudili sprejemanje programov za uresničevanje zakona o združenem delu. Ti programi so sprejeti v večini temeljnih organizacij združenega dela. Načrtovano delo poteka več ali manj po programih, so pa velike razlike v intenzivnosti pri uresničevanju posameznih nalog.

Pri uveljavljanju načela delitve po delu, ki ga opredeljujejo predvsem členi zakona od 125. do 138., je v temeljnih organizacijah združenega dela že veliko narejenega.

V to uresničevanje in razreševanje konkretnih problemov ter opredeljevanje stališč se vključujejo, poleg sindikatov, tudi gospodarska zbornica Slovenije in republiški sekretariat za delo. V to delo se deloma vključujejo tudi strokovne institucije, vendar ne dovolj koordinirano.

Poleg tega pa tudi vsebina njihovega dela, po naši oceni, kljub njihovi dobri nameri ni vedno v celoti usklajena z izhodišči zakona o združenem delu.

Sekretariat predsedstva RS ZSS v razširjeni sestavi je razpravljal o eni takih metod, to je o metodi „VREDNOTENJA DELAVČEVE UČINKOVITOSTI“, ki ima nekaj elementov, ki upoštevajo delavčevo učinkovitost, vendar metoda sama uveljavlja predvsem sistem ocenjevanja delavca in njegovega prispevka z vidika količine dela, kakovosti dela, odnosa do sredstev pri delu in delovnih predpisov ter odnosa do ljudi. Metoda torej ne upošteva vseh z zakonom predpisanih elementov za ugotavljanje prispevka delavca na osnovi živiga in minulega dela. Poleg te pomanjkljivosti pa metoda podreja merjenje delavčevega prispevka ocenjevanju delavca.

Ker se ta metoda večkrat nekritično uveljavlja v temeljnih organizacijah združenega dela, opozarjamo posebej na nekatera nesprejemljiva izhodišča:

1. metoda ocenjevanja delavca ni sprejemljiva, zlasti ne v temeljnih organizacijah združenega dela materialne proizvodnje, kjer že sedaj merijo količino in kvaliteto dela z bolj ali manj objektivnimi merili. Predvsem tu je možno meriti in ne ocenjevati tudi uspešnost uporabe sredstev, pri delu dosežene prihranke, torej gospodarjenje s sredstvi in upravljanje z njimi.

Metode ocenjevanja delovnega prispevka, ne pa delavca, so lahko le dodatni pripomoček merjenja doseženih delovnih rezultatov. Omenjena metoda ne nudi niti rešitev glede merjenja prispevka delavca z inovacijami, racionalizacijami in drugimi oblikami njegove ustvarjalnosti pri delu z družbenimi sredstvi, ki lahko pomembno prispevajo k povečanju dohodka TOZD in so zato

tudi element delitve osebnih dohodkov.

2. Metoda predlaga kot možne kriterije ocenjevanja delovne uspešnosti tudi odgovornost pri delu in samostojnost pri odločitvah. Ta dva elementa sta lahko kriterija za vrednotenje zahtevnosti dela (sestavljenosti). Kriterij uspešnosti vodenja naloge pa je v celoti vprašljiv, ker se mora rezultat tega pokazati v boljši kakovosti, večji količini ali gospodarnosti oziroma v večjem dohodku.

V metodi ni sprejemljiv tudi predlagani postopek ocenjevanja delavca. Po tem postopku nadrejeni ocenjuje delavca. Zaradi takšnega pristopa je neumno, da metoda ocenjevanja delavca in ne delovnega prispevka, ohranja odnose nadrejenosti in podrejenosti ter avtoritarno disciplino preko osebnih dohodkov, ne pa z zakonom predvidenim postopkom. Tako postavljen sistem „poslušnosti“ do nadrejenih zaradi večje discipline lahko daje trenutno celo večje finančne rezultate, vendar je v nasprotju z našimi samoupravnimi načeli, da samo delo in rezultati dela določajo položaj delavca.

3. Zakon o združenem delu določa, da delavci začasno ugotavljajo in izplačujejo osebne dohodke za dobo, ki ne smejo biti daljše od enega meseca in da morajo upoštevati, tudi za izplačilo akontacije, osnove in merila, ki ustrezajo rezultatom delavčevega dela in njegovega prispevka v tej dobi, kar mora biti urejeno v pismenem obračunu akontacije. Določa tudi dokončni obračun osebnega dohodka za vsakega delavca, ki mora biti delavcu vročen v pisni obliki, upoštevaje vsa merila. Šestmesečno oziroma trimesečno ocenjevanje delavcev, kakršnega predlaga omenjena metoda, pa nima zakonske osnove.

4. Predlagana metoda pomeni le drugačen način razdelitve „obstoječe“ mase sredstev za osebne dohodke med posamezne delavce, ne motivira pa delavcev za pridobivanje večjega dohodka in s tem tudi večjih osebnih dohodkov, na pravih osnovah.

5. Tudi odprava teh in drugih pomanjkljivosti, ki jih vsebuje

predlagana metoda, še vedno ne more služiti kot osnova za graditev takšnih odnosov v delitvi osebnih dohodkov, kot jih določa zakon o združenem delu.

Sekretariat predsedstva RS ZSS meni, da je potrebno v vseh osnovnih organizacijah sindikata, kjer se odločajo za kakršnokoli metodo ugotavljanja delovnega prispevka, te metode temeljito oceniti. Še posebej kritično pa je potrebno oceniti posamezne elemente ponujenih metod in njihovo skladnost z ustavo in zakonom o združenem delu.

Sekretariat
predsedstva RS ZSS

**SODELAVCEM
KURIRJA**

Naslednja številka Kurirja bo izšla 15. septembra. Poročila o delu samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij pošljite do 1. septembra. Opozarjamo vas, da prav zdaj začnemo javno razpravo o osnutkih naslednjih novih republiških zakonov:

1. zakon o delovnih razmerjih
2. zakon o referendumu in drugih oblikah osebnega izjavljanja
3. zakon o organu samoupravne delavske kontrole
4. zakon o volitvah in odpoklicu organov upravljanja in imenovanju poslovnih organov v organizacijah združenega dela

Pošljite nam poročila o poteku javne razprave!

Predstavite nam mladince, ki so se udeležili mladinskih delovnih akcij!

Pišite nam o organizaciji družbene samozaščite in teritorialne obrambe.

Povabite k sodelovanju pri oblikovanju Kurirja tudi vaše sodelavce.

Več ko bo prispevkov objavljenih v Kurirju, bolj bo naš časopis pester in zanimiv za branje!

UREDNIŠTVO

IMV — KURIR izdaja delovna skupnost Industrije motornih vozil Novo mesto — Izhaja vsak mesec v 5600 izvodih — Ureja uredniški odbor — Glavni urednik: Andrej Dular — Odgovorni urednik: Alfonz Brzič — Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška cesta 18/20 — Grafična priprava: ČZP DOLENJSKI LIST, Novo mesto — Tisk: KNJIGOTISK Novo mesto

Takole so se zbirali delavci IMV pri Miklavžu na Gorjancih

TOVARIŠ FRANC ŠETINC TOVARNIŠKIM NOVINARJEM

Učinkovito orožje

Glasila združenega dela so učinkovito orožje delavcev v njihovem samoosvobodilnem boju, je na srečanju organizatorjev obveščanja, urednikov in novinarjev glasil združenega dela, ki je bilo v četrtek, 7. julija v Kliničnem centru v Ljubljani, dejal sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS Franc Setinc.

V naši republiki izhaja skoraj petsto časnikov, ki jih izdajajo delovne organizacije. Ti časniki izhajajo na ravni temeljnih organizacij združenega dela in v višjih oblikah njihovega povezovanja (slednji prevladujejo). V Sloveniji združujemo delavci delo v šest tisoč temeljnih organizacijah združenega dela, ki so povezane v približno tisoč delovnih organizacij. To pomeni, da lastna glasila izdaja že približno polovico delovnih organizacij, pregled nad glasili, ki ga ima naša komisija, pa kaže, da izdajajo svoja glasila praktično vse večje delovne organizacije v naši republiki. Če vemo, da obstoj glasila med drugim pogojuje tudi višina njegove naklade,

lahko hitro izračunamo, da je zgornja meja števila glasil združenega dela v naši republiki manj kot tisoč, že danes pa je naklada ene številke vseh glasil združenega dela blizu 800.000 izvodov. Nedvomno impozantna številka, ki dokazuje, da so glasila združenega dela resnična sedma sila!

Če smo z razširjenostjo glasil združenega dela lahko še kar zadovoljni, se pa pri tem seveda ne smemo prepustiti lagodju in brezbriznosti kot posledici doseženih rezultatov; z vsebino teh glasil še zdaleč ne moremo biti zadovoljni. Še vse prepo-gosto so le albumi doseženih uspehov, često so orodje v rokah tehokratov in birokratov, ki se jih poslužujejo, da bi prikazali svoje uspehe, namesto da bi glasila združenega dela bila resnične samoupravne tribune! Torej proč z lakiranjem ter lažnim mirom in idiliko, ko vendar vemo, da je spreminjanje medsebojnih odnosov v združenem delu nadaljevanje revolucije — ta pa ni brez konfliktov!

Glasila v združenem delu so samo ena izmed oblik informiranja delavcev, kanal za pretok informacij, ki ima svoje dobre pa tudi slabe strani.

Med slednjimi omenimo predvsem njihovo premajhno aktualnost (težko je biti aktualen, ko večina glasil izhaja mesečno) — in slabe možnosti za povratni tok informiranja, to je za pogovor. Sindikati zato še kako poudarjamo, da so sindikalne skupine kot eden izmed načinov organiziranega srečavanja delavcev in demokratičnih oblik ustvarjalnega dialoga zelo primerne za vsebinsko dorečeno samoupravno izrekanje in odločanje.

Glasila združenega dela so sestavni del informacijskega sistema v naši republiki. Ne smejo pa se zapirati za tovarniške plotove, odprta morajo biti za vso družbeno politično problematiko, tako svoje ožje kot širše družbenopolitične skupnosti! Ne gre za to, da iz slehernega tovarniškega glasila naredimo pomanjšano

Delo; številni problemi, ki jih osrednja glasila prikazujejo načelno, se na ravni temeljne organizacije izkazujejo konkretno. Primer: štirje zakoni (zakon o delovnih razmerjih, zakon o referendumu, zakon o samoupravnih delavski kontroli in zakon o volitvah in odpoklicu organov upravljanja), o katerih sindikati te dni začnemo javno razpravo, so nedvomno pomemben sistemski ukrep, ki ga morajo obravnavati vsa glasila; republiška in pokrajinska seveda z drugega izhodišča kot glasila združenega dela.

Če smo zapisali, da so glasila združenega dela sestavni del informacijskega sistema, naj to svojo vlogo tudi dejansko opravljajo. Zato je za obstoj in razvoj glasil združenega dela odgovorna vsa organizirana družbena skupnost, posebej pa še sindikati, ki smo dolžni razvijati delavsko samoupravljanje kot eno najpomembnejših pridobitev naše socialistične revolucije, seveda ob sodelovanju še drugih osveščenih družbenih sil.

Komunisti pri uresničevanju zakona skupaj s sindikatom

Osnovna organizacija ZK v tovarni avtomobilov je ena izmed najbolj delovnih v IMV. V teku tega leta so na sestankih razpravljali o povečanju produktivnosti, izboljšanju reda in discipline. Vendar o teh problemih niso samo razpravljali, marveč so pri njihovem reševanju tesno sodelovali s samoupravnimi organi, sindikatom in z mladino. Razveseljivo je, da so se pojavili prvi rezultati, med katerimi velja na prvem mestu omeniti zmanjšano porabo materiala, ki je doslej razmeroma zelo močno obremenjevala naša prizadevanja za povečanje produktivnosti. Člani te osnovne organizacije se zavedajo, da lahko veliko prispevajo tudi s svojim osebnim zgledom in prizadevanjem. Tako morajo biti prvi, ki se zanimajo za delovne rezultate svojega oddelka, seveda pa morajo biti tudi prvi, ko kaj zaškriplje. Tedaj morajo priskočiti na pomoč z nasveti tako politične narave kot ozko strokovne.

Druga velika naloga, s katero se je ta osnovna organizacija

veliko ubadala, je še vedno uresničevanje zakona o združenem delu. Pri tem ZK tesno sodeluje s sindikatom. To sodelovanje se je pokazalo že v fazi javne razprave o osnutku, nadaljevalo pa se je tudi še potem in še vedno traja. Rezultati, tisti pravi, se bodo seveda pokazali, določene vtise pa lahko dobimo že zdaj. Uveljavljanje delitve po delu že razmeroma dobro teče. Delavci dobijo toliko kot zaslužijo. Iz tega izvira njihov vse večji interes za delo in pogoje dela, za rezultate dela in seveda tudi za poslovni uspeh, iz katerega izvira ves naš dohodek. Ta interes se kaže v tem, da se delavci bolj oglašajo na zborih delovnih ljudi in drugih samoupravnih manifestacijah. Doslej delavci niti niso bili toliko seznanjeni s posameznimi podatki, zdaj pa že vedo veliko o upravljanju tovarne, ekonomiki in gospodarjenju nasploh.

Osnovna organizacija se zdaj vključuje v priprave na volitve. Preverja kandidate za samoupravne organe, delegacije in

vodstva družbenopolitičnih organizacij. Bodoči kadri morajo izpolnjevati predvsem te pogoje: da so dobri delavci, moralno-politično neoporečni, razgledani in seznanjeni z ustrojem tovarne.

Na sestankih člani pogosto razpravljajo o delegatskih odnosih. Lahko trdimo, da delegatski odnosi še niso zaživi tako kot bi morali. Predvsem gre ta kritična misel na rovaš slabega obveščanja. Nekateri delegati ne obiskujejo sej, zato tudi ne morejo obveščati svojega delegatskega zaledja. Nekateri delegati so premalo podrobno seznanjeni z dejanskim stanjem pred posameznimi važnimi odločitvami. Delegati v samoupravnih interesnih skupnostih pa se sej verjetno udeležujejo, vendar o tem svojem delovanju premalo obveščajo. Najvažnejša naloga je zdaj, da izberemo za kandidate za volitve take ljudi, ki bodo hoteli opravljati tudi ta del delegatskih zadolžitev — da bodo obveščali bazo! Res je, da se povečuje število informacijskih sistemov in sredstev, ven-

dar je to premalo, še posebej če vemo, da je najbolj sveža, razumljiva in zato največ vredna tista informacija, ki ti jo pove tvoj delovni tovariš, ki te predstavlja v delavskem svetu, odboru ali v tem ali onem organu.

Med največje uspehe šteje vodstvo osnovne organizacije ZK v tovarni avtomobilov, da je uspelo postaviti na noge mladinsko organizacijo. Še najboljše je bila izpeljana akcija za evidentiranje brigadirjev, ki so se udeležili cele vrste mladinskih delovnih akcij.

Še naprej pa je prva naloga komunistov, da skrbijo za izvrševanje planskih nalog, za spoštovanje tehnološke in delovne discipline in za zmanjšanje izostajanja z dela. Komunisti se tudi zavedajo, da mora vsak, ki vodi določene delovne operacije, biti na tekočem s programom Zveze komunistov in s splošnimi načeli samoupravnega socialističnega razvoja naše družbe.

J. S.

Posedli so za mize in že so se začeli pomenki starih znancev in znank.

RAZVESELJIVE NOVICE IZ TOZD TOVARNA AVTOMOBILOV NOVO MESTO

Spodbudna rast proizvodnje

Na 50. redni seji je 30. 7. 1977 delavski svet TOZD Tovarna avtomobilov razpravljal o proizvodnih in poslovnih rezultatih v prvi polovici leta, o stanovanjski izgradnji, o sredstvih za investicijo za TOZD v Črnomlju, o solidarnostnih sredstvih in o sredstvih za krajevne skupnosti. Za uvod v

razpravo o delovnih rezultatih v prvi polovici leta je ing. Leopold Ribič, predsednik delavskega sveta, prebral poročilo o poslovanju v TOZD. Podatke navajamo v primerjavi s prvo polovico leta 1976, ker le tako opazimo veliko rast proizvodnje in finančnih rezultatov.

proizvedli so 7.376 prikolic, kar je znatno več kot lani v istem času.

Na seji delavskega sveta je tekla beseda tudi o stanovanjski izgradnji. Delegati so izglasovali predlog, da v prihodnje namenimo 1.620.000 din za rekonstrukcijo obstoječih hiš, 573 milijonov pa bodo vezali pri Ljubljanski banki, kar bo do konca leta nanese 900 milijonov din. Ustrezni sporazum z Ljubljansko banko bo podpisal Jurij Levičnik, ki ga je delavski svet za to pooblastil.

za leto 1976. Tako bodo dodelili za izgradnjo zdravstvenega doma v Škocjanu 150.000 din, krajevni skupnosti Šentjerne in Orehovica za gradnjo ceste Šmarje-Mokro polje 30.000 din in za izgradnjo pločnika in javne razsvetljave ob novi cesti Žabja vas-Gotna vas v višini 2.026,60 din.

Iz programa krajevnih skupnosti bodo financirali z 0,4 % zaključnega računa iz leta 1976 sledeče krajevne skupnosti: krajevni skupnosti Škocjan bodo dodelili 100.000 din za gradnjo zdravstvenega doma; krajevni skupnosti Uršna sela bodo dodelili 100.000 din za gradnjo ceste, krajevni skupnosti Raka 30.000 din za gradnjo ceste, krajevni skupnosti Gaberje bodo za gradnjo dodelili 100.000 din, krajevni skupnosti Šmarjeta pa 80.000 din za dograditev kanalizacije. Krajevni skupnosti Radovica bodo dodelili 150.000 din za gradnjo ceste. Ostanek sredstev od skupne vsote 632.513,05 je namenjen za financiranje programov krajevnih skupnosti v višini 146.935,05 din, ki jih bodo nakazali na skupni račun vseh krajevnih skupnosti pri novo-mški občinski skupščini.

Delegati DS so soglasno sprejeli tudi sklep, da ne bomo več delali solidarnostno, temveč bomo v ta namen raje odvajali enodnevni zaslužek. Ta sklep so delegati sprejeli s posebnim zadovoljstvom, kajti dosedanje solidarnostne niso pokazale tistega učinka, kot bi ga morale. Pred koncem seje so delegati sprejeli še sklep o nakupu novih osebnih vozil za potrebe IMV in o nakupu fotokopirnega stroja.

J. S.

ODLIČNI POSLOVNI REZULTATI

1976:	1977:
skupni prihodek:	
743.801.724,63 din	1.319.266.715,48 din
porabljena sredstva:	
674.510.532,15 din	1.115.504.072,66 din
dohodek:	
69.291.192,48 din	203.762.642,82 din
Čisti dohodek pa smo razporedili takole:	
za osebne dohodke:	
66.861.795,79 din	7.226.960,55 din
za druge namene v skupni porabi:	
za poslovni sklad:	3.581.000,00 din
za posojilo skladu federacije	3.047.646,47 din
za kreditiranje intenz. razvoja:	2.873.610,60 din
za posojilo po predp.	
družbeno-političnih skupnosti:	6.327.874,85 din
rezervni sklad:	5.122.904,65 din

Naj ob koncu preglednice omenimo še to, da smo imeli lani ob istem času 31.670.669,91 din izgub, letos pa imamo celo ostanek dohodka. Prav gotovo pa ne bi dosegli tako uspešnih poslovnih rezultatov, če ne bi proizvodnja delovala tako kot je: izjemno dobro organizirano sodelovanje med TOZD in prizadevno delo vseh delavcev na vseh delovnih mestih.

VELIK SKOK V PROIZVODNJI R-4

V tovarni avtomobilov, kjer proizvajamo R-4, dostavna vo-

zila in kovinske komplete za prikolice, smo letos v prvi polovici leta proizvedli:

1976	1977
Renault-4	
4.984	12.058 ali 241 %
dostavno vozilo:	1527 ali 103 %
1476	

Kovinskih kompletov smo proizvedli za 50 % več. Polovica od tega je šla v Belgijo, polovica pa je ostala v Novem mestu.

Napredovala je tudi proizvodnja prikolic:

lani smo poprečno proizvajali po 978 prikolic, letos pa 1229 na mesec. Temu primeren je bil tudi letošnji rezultat:

INVESTICIJA V ČRNOMLJU

TOZD iz Novega mesta, Brežic, Šentjerneja, Mirne in Črnomlja so sprejeli samoupravni sporazum o sanaciji proizvodnih prostorov v Črnomlju. Samoupravni sporazum je podpisala tudi TOZD Tovarna avtomobilov, za kar so se delegati odločili soglasno. Za podpisnika samoupravnega sporazuma so izvolili predsednika delavskega sveta ing. Leopolda Ribiča. Investicija v Črnomlju bo znašala 67.329.000 dinarjev. Ko bo ta investicija do kraja izdelana, bo potrebno najprej zgraditi nove delovne prostore na Suhorju, kjer ima Tovarna avtomobilov svoj lesni obrat.

632.513,05 DIN ZA PROGRAME KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Pod tretjo točko dnevnega reda so delegati razpravljali o sredstvih in njihovi dodelitvi za sofinanciranje komunalnega urejanja v občini Novo mesto. V ta namen gredo sredstva v višini 1 % od doseženega dohodka po zaključnem računu

Vedno več avtomobilov je bilo, tako da na tej sliki lahko predstavimo le del parkirišča.

Zbor na Mirni

V posameznih oddelkih proizvodnje in splošnih službah smo v Mirni organizirali 1. 8. in 2. 8. 1977 zборе delavcev.

Razložen je bil samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za proizvodnjo stanovaljskih prikolic v OZD Novo mesto za TOZD Tovarna opreme Črnomelj.

Obrazložitve so podali vodje oddelkov. Delavci so bili seznanjeni, da je tudi Mirna kot so-proizvajalec v proizvodnji prikolic udeležena pri združevanju dela in sredstev. Po razdelitnem ključu bi Mirna prispevala k investiciji Tovarne opreme Črnomelj 2.649.846.— din, kolikor je pač udeležba v proizvodnji prikolic.

S pretežno večino glasov je bil ta samoupravni sporazum sprejet; za podpisnika je bil imenovan predsednik zbora delavcev ing. Jože Brate.

Tu je bil še dodan zahtevek, da se v prihodnje glede na utesnjenost proizvodnih prostorov in na sedanje razmere, v katerih poslujemo še z dokaj dobrim uspehom, predvidi pri novih investicijah tudi potrebe Mirne in se jih prioritarno rešuje.

Za I. polletje je bila obravnavana bilanca poslovnega uspeha. Rezultat je dokaj dober, čistega dohodka je 22.111.982,32 din od tega porabljeno za OD 16.428.368,15 din, razlika se deli na sklade.

Zakon določa, da vsako leto prispevamo enodnevni zaslužek v republiški sklad solidarnosti. V kovinskem oddelku so se delavci odločili, da bi v ta namen delali v soboto, 13. 8., v ostalih oddelkih pa še ni bilo dokončno rečeno, kako izpolniti to obveznost družbe.

Kot zadnja toka je bil v kovinskem oddelku sprožen predlog, naj bi se po možnosti povečal OD, tako da bi dosegli raven OD delavcev v kovinskopredelovalni industriji.

V navadi je bilo do pred leti, da smo vsako leto organizirali ekskurzijo, zato je delavce zanimalo, kako bo to letos. Če bodo sredstva na razpolago, bi to izvedli v začetku septembra, vendar bi izbrali krajšo relacijo, da ne bi večino dneva prebili na poti. Kaj bi si na tej ekskurziji ogledali, pa še ni določeno.

MILKA BEVC

Najmlajši udeleženci srečanja so „prijezdili“ na Gorjance.

S seje delavskega sveta TOZD tovarne avtomobilov

Delavski svet TOZD Tovarna avtomobilov je imel 11. 7. 1977 49. redno sejo. Delegati so na seji obravnavali:

1. zahteve za varstvo pravic,
2. dnevno problematiko.

Pod prvo točko dnevnega reda so delegati delavskega sveta obravnavali štiri vloge za varstvo pravic, peto pa so odložili do naslednje seje delavskega sveta.

Najprej so na seji obravnavali delavca, ki je prihajal pogosto vinjen na delo, hkrati pa je neopravičeno izostajal z dela in

prekomerno izkoriščal pravico do bolniškega staleža. Delavec ni pokazal nikakršne volje do zdravljenja in poboljšanja, čeprav so se z njegovimi problemi ukvarjali zdravniki in naša socialna delavka. Na podlagi tega so člani delavskega sveta na tajnem posvetovanju sklenili, da se njegova vloga za varstvo pravic zavrne. Sklep odbora za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti o prenehanju lastnosti delavca v združenem delu dobi s tem pravno veljavo.

Potem so delegati obravnavali še tri primere. V dveh je šlo

za premestitev oz. za sklep o neuspešnem zaključku poskusnega dela, v enem pa so delegati obravnavali krajo. Delavec, ki je zagrešil krajo, je bil na poskusnem delu šele mesec dni, pa si je že prilastil denarnico svoje sodelavke. Delegati so bili na tajnem posvetovanju mnenja, da tak delavec ne more biti član našega delovnega kolektiva.

Pod drugo točko dnevnega reda so obravnavali nakup opreme za proizvodnjo prem. Po razpravi je bil sprejet sklep, da nabavimo manjkajočo opremo:

Jugoslovansko društvo za motorje in vozila je zaprosilo našo delovno organizacijo, naj sprejme pokroviteljstvo nad centrom, ki bo imel sedež 2 leti v Novem mestu. Delavski svet je prošnjo JUMV ugodno rešil. Delegati so sprejeli tudi dva dokumenta v zvezi z našo napravo za čiščenje odpadnih voda. To sta obratni dnevnik in poslovnik. Dokumenta sta bila formirana na podlagi zakona o varstvu voda in sta bila pregledana od republiškega inšpektorata za vodno gospodarstvo.

Delavski svet je pred koncem seje odobril posojilo 100.000,00 din za TOZD Commerce, ki bo potreboval sredstva za adaptacijo lokala v Mariboru.

J. S.

1. varilni polavtomat CO ₂ Ekomatik 400	4 kom.	46.950,00 din	187.800,00 din	ISKRA—Ljubljana
2. Ekomatik 600 za polav. varjenje z zašč. CO ₂	2 kom.	76.000,00 din	152.000,00 din	ISKRA—Ljubljana
3. vrtljiva miza VM 25 z regulacijo	2 kom.	29.000,00 din	58.000,00 din	ISKRA—Ljubljana
4. dodatek za točkovno varj. z zunanjo šobo	2 kom.	259,70 din	1.719,40 din	ISKRA—Ljubljana
5. steborni vrtni stroj BST 4	2 kom.	102.150,00 din	204.300,00 din	DALMASTROJ—Split
6. hidravlični dvizni voz. RN—2000	2 kom.	7.500,00 din	15.000,00 din	PRIMAT—Maribor

VSAM DAN SKOZI VSE LETO
 ADRIA
 Caravan
 VAM NUDI POCENI DOPUST

Bomo zmogli vse te dajatve?

V soboto, 30. junija 1977, smo imeli v TOZD Tovarna Podgorje Šentjerneji zbor delovnih ljudi. Sprejeli smo samoupravne sporazume o osnovah planov interesnih skupnosti s področja družbene dejavnosti za obdobje 1976–1980:

- skupnosti otroškega varstva,
- občinske izobraževalne skupnosti,
- skupnosti socialnega skrbstva,
- kulturne skupnosti,
- telesno-kulturne skupnosti,
- občinske zdravstvene skupnosti in
- skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Razen tega smo sprejeli še pet dodatnih programov. Vse te družbene dejavnosti financiramo iz bruto OD. Skupna prispevna stopnja za navedene SIS ostane v letošnjem letu nespremenjena, to je 32,81 % od bruto OD s tem, da se od 1. 8. 1977 do 31. 12. 1977 izvede prerazporeditev stopenj med posameznimi SIS znotraj navedenega odstotka.

Za obdobje 1976–1980 je predvideno rahlo povečanje skupne prispevne stopnje na 33 % od bruto OD, to je v višini 0,19 %.

Za dopolnilni program otroškega varstva bi se po zaključnih računih iz dohodka TOZD v obdobju 1976–1980 prispevalo še dodatnih 0,20 %.

Za izobraževanje prispevamo 0,40 % iz dohodka TOZD po zaključnih računih za obdobje 1976–1980 – za gradnjo šolskih prostorov, usmerjenega izobraževanja in za srednje šole.

Iz sredstev sklada skupne porabe se bo financiralo 0,50 % od bruto OD za večje investicije.

Tudi za izpeljavo skupnega programa zdravstvenega varstva bo moralo združeno delo zagotoviti dodatna sredstva; dodatni prispevek je 2,43 % bo bruto OD – povečanje za 0,6 odst. Za zagotovitev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja je potrebno zagotoviti še dodatni prispevek iz dohodka TOZD v obdobju 1976 – 1980 v višini 1,27 % poslovnega sklada.

Obpravnavali smo še sporazum o združevanju sredstev za finan-

ciranje nalog ljudske obrambe. Prispevek se akontira iz tekočega dohodka. Med letom plačujejo podpisniki mesečne akontacije v višini 1/12 obveznosti, izračunane na osnovi doseženega dohodka v preteklem letu in sprejete stopnje za tekoče leto.

Podpisali smo tudi samoupravni sporazum o sofinanciranju investicijskih programov krajevnih skupnosti za obdobje 1976 – 1980. V ta namen delovni ljudje OZD namenijo iz dohodka ali sklada skupne porabe sredstev v višini 0,4 % bruto osebnih dohodkov. Ta sredstva v skladu s programi krajevnih skupnosti in številom zapo-

slenih razporedijo po posameznih krajevnih skupnostih.

Obpravnavali smo še dodatne samoupravne sporazume o skupnosti starostnega zavarovanja kmetov in za zaposlovanje.

Delavci smo vse te samoupravne sporazume sprejeli, vendar ne z odprtimi rokami, ker se zavedamo, da nam ti neposredno zmanjšujejo osebni dohodek. Sprašujemo se, ali bo lahko delovna organizacija pokrila vse te zakonske obveznosti in če ji bo še nekaj sredstev ostalo za razširjeno reprodukcijo?

MARTINA GLOBEVNIK
ELICA RADEŠČEK

Dogovori in sporazumi v Brežicah

Na zadnjih dveh zborih delovnih ljudi Tovarne avtomobilskih prikolic Brežice, ki sta bila 30. 6. in 30. 7. 77, je tekla beseda predvsem o vprašanih splošnega družbenega pomena za življenje v občini, kakor tudi o zadevah Industrije motornih vozil v celoti ter v TOZD Brežice.

Tako je bil sprejet sklep, da se zniža stopnja prispevka od osebnega dohodka za SIS iz dosedanjih 31,86 % na 31,21 %. Podpišejo se tudi izjave o sprejemanju samoupravnih sporazumov za izobraževanje, zdravstvo, kulturo, telesno kulturo, socialno skrbstvo, otroško varstvo, pokojninsko ter invalidsko zavarovanje delavcev in kmetov, zaposlovanje, stanovanjsko skupnost in za raziskovalno skupnost.

Od treh predlogov samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev, ki naj bi znašala od dohodka 0,3 % za potrebe ljudske obrambe, 0,5 % za naložbe za modernizacijo v zdravstveni službi ter 0,5 % za šolstvo in otroško varstvo, je bil podpisan le samoupravni sporazum o združevanju sredstev za ljudsko obrambo. Obpravnavajo sprejemu ostalih dveh sporazumov je bila preložena na čas, ko bo znana polletna bilanca poslovanja.

Potrjene so bile tudi spremembe samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih za osebni dohodek in drugih prejemkov delavcev v DO IMV Novo mesto. Sprejet je bil predlog spremembe 36. čl. samoupravnega sporazuma o reševa-

nju stanovanjskih zadev delavcev v DO IMV.

Delavci Tovarne prikolic so se tudi odločili, da podpišejo družbeni dogovor o določitvi komunalnih dejavnosti posebnega družbenega pomena in cestni dejavnosti ter o načinu soodločanja krajevnih skupnosti, komunalne skupnosti in občinske skupščine.

Na zadnjem zboru je vse najbolj zanimalo poročilo o poslovanju v prvem polletju letos. Vse je razveselil podatek, da je Tovarna prikolic Brežice uspešno končala prvo polletje in da so končno ustvarjena tudi sredstva za sklade. V prvih šestih mesecih je TOZD IMV Brežice izposlovala 868.467 din dohodka, zraven tega pa je na zalogi še 143 gotovih prikolic, pripravljenih za prodajo. V istem obdobju lani pa je Tovarno prikolic pestila velika izguba, ki je znašala kar 929 starih milijonov dinarjev.

Razprava je tekla tudi o graditvi novih delovnih prostorov za Tovarno opreme Črnomelj oz. o udeležbi Tovarne prikolic Brežice pri investiranju te naložbe. Ker je znano, da so pogoji za delo v TOZD IMV Črnomelj slabi in ker so člani te delovne organizacije nesebično priskočili na pomoč Brežicam v času sanacije, je bil predlog o udeležbi pri financiranju soglasno sprejet.

Na koncu je bil sprejet še predlog, da darujemo za solidarnost dohodek enega rednega delovnega dneva, kajti pri dosedanjih solidarnostnih akcijah – delo ob prostih sobotah, niso bili udeleženi vsi zaposleni.

ERNEST SEČEN

Medtem ko je potekal napad na bunker, ki ga je prikazala naša teritorialna enota, so na različnih pekli odojke in jagenčke.

Duh šolske klopi...

Zajeten kup papirja, popisane z rešenimi nalogami iz statistike in matematike za 1. stopnjo strojne fakultete, mi v teh vročih poletnih dneh obuja še ne tako zbledele spomine na preteklih šest mesecev, preživetih v svetu matematičnih izrekov, aksiomov in pravil ter zakonov statike.

V pičlih šestih mesecih sem spoznal tisti del matematike, statistike in teorije o materialih, ki mi bo v pomoč pri nadaljnjem študiju in na delovnem mestu. Študij ob delu, v zadnjem času dostikrat omenjan na tistih straneh časopisov, ki pišejo o izobraževanju, je torej tista oblika izobraževanja, ki mi je popestrila delovni dan do tiste stopnje, ko sem moral nujno poiskati kompromis med tremi dolžnostmi: družina, delo in študij. Nujno je bilo izbrati, kateri od teh treh dolžnosti in kdaj bom posvetil več časa. Moram priznati, da je misel na šolo večkrat nagnila tehtnico na svojo stran. Čut odgovornosti do postavljenih nalog je le imel svojo moč. Nehvaležno je pisati o študiju, načinu študija in o tem, kako doseči največji efekt pri njem, kajti metode, ki sem si jih izbral, še niso preverjene.

Že sama odločitev posameznika, da se bo spoprijel s takšnim načinom izobraževanja, mora biti zasnovana na trdni volji in zavesti, da se bo potrebno odreči marsikateremu prijetnemu trenutku, ki si ga je na drugačen način vseno lahko priboriti. Te besede smo slišali od pedagoških delavcev ali pa sodelavcev, ki se jim je ta način obrestoval. Zaupanje v mojo odločitev se je povečalo, ko sem ugotovil, da vonj po šolskih klopah ravno tako dobro, če ne še bolje prenašam, čeprav je minilo dobrih osem let, odkar sem zapustil srednjo šolo.

Ne nazadnje ugotavljam, da mi proti pričakovanju program študija že takoj na začetku širi obzorje tudi na delovnem mestu.

ALOJZ KEBELJ

Takole je opremljena naša katrca za servisno službo Gorenja iz Velenja.

SERVISNA ORGANIZACIJA GORENJA V KATRCAH IMV

Pridobivanje novih kupcev

Da avtomobil IMV-RENAULT 4 TL Special ni le udobno družinsko vozilo, temveč tudi univerzalno poslovno vozilo, so večkrat potrdile razne organizacije združenega dela, ki so nam narekemale, kako naj bodo izpeljane posamezne izvedbe, s katerimi bodo opravljale svojo dejavnost.

Eden takšnih kupcev je tudi tovarna gospodinske opreme „Gorenje“ iz Velenja, kateri smo ponudili vozilo „SERVISER“, izpeljano iz „Katrce“ in ki nam je dala koristne nasvete glede nekaterih specifičnih detajlov.

Prvič smo ta model razstavili aprila letos na beograjskem sejmu in hkrati vozilo v končni izvedbi predstavili tudi gospodarski organizaciji „GORENJE“ VELENJE.

Odziv je bil pozitiven in izražena je bila želja, da svoj vozni park tipizirajo z našimi proizvodi. Vse poslovne razgovore je vodilo naše predstavništvo Maribor, katero je sprejelo in akceptiralo naročilo za 30 (trideset) osebnih vozil IMV-RENAULT 4 TL Special SERVISER. Na njihovo željo smo vozila lakirali v sivo-rumeni barvi. Dokončni in estetski vizuelni

izgled so vozila dobila z nalepkami, s katerimi je „Gorenje“ opremilo kompletno količino vozil. Celotni kontigent vozil je bil za primopredajo pripravljen in tudi prepeljan z vlačilci do kupca dne 30. 6. 1977.

Opravičeno upamo, da bomo zaradi vsestranskih pozitivnih lastnosti avtomobila IMV-RENAULT 4 TL Special SERVISER in naročila renomirane firme, kot je „Gorenje“, z uspehom plasirali tovrstno vozilo tudi drugim delovnim organizacijam, ki že kažejo zanimanje zanj.

DANICA VOGRINC

PRVA POMOČ V ČRNOMLJU

V Črnomlju je bilo pred nedavnim občinsko tekmovanjem ekip prve medicinske pomoči. Tekmovanja so se udeležile tudi tekmovalke IMV iz Črnomlja. Sestavile so 6-člansko ekipo, v kateri so sodelovala dekleta z 80-urnim in 20-urnim tečajem. Dekleta so pokazala solidno znanje, vendar se zaradi slabe organizacije tekmovanja niso uvrstile tako visoko, kot bi zaslužile po svojem znanju in sposobnostih.

D. VARDIJAN

Ekipo prve pomoči iz Črnomlja.

Naši pevci so zapeli nekaj narodnih. Še malo, pa bomo lahko ustanovili zbor Industrije motornih vozil . . .

Delavci vseh tozdov IMV smo se srečali na Gorjancih

Pri Miklavžu na Gorjancih je bilo 22. julija, ob dnevu vstaje slovenskega naroda, II. tradicionalno srečanje delavcev vseh temeljnih organizacij združenega dela delovne organizacije IMV.

Tisti petek, 22. julija, nam, po vremenu sodeč, ni bil naklonjen. Deževalo je kot za stavo. Tisti najbolj črnogledi so razmišljali, ali naj sploh gredo na Gorjance, ko pa je tako žalostno vreme. Drugi, ki bolj poznajo kleni značaj imevejcev, pa so sklenili, da na Gorjance vsekakor gredo; po njihovem mnenju dobrega in zvestega imevejca pri njegovi odločitvi ne more prav nič omajati. Oboji so se potem podali na Gorjance, kamor je vozilo več kot 40 avtobusov iz Črnomlja, Brezic, Ljubljane, Suhorja, Mirne, Novega mesta in Dolenjskih Toplic. Na Gorjancih se nas je pri našem domu zbralo čez 4000 — veličasten dokaz naše neomajnosti in neustrašnosti. Tega se je ustrašil na koncu še dež, ki je nehal padati . . .

Srečanje so začeli pripadniki teritorialne obrambe, ki so zelo uspešno prikazali napad na bunker. Nekateri so kasneje pripovedovali, da je bila vaja tako dobro prikazana, da se jim je zdelo, da gre zares. Za njimi so svoje veščine prikazali še

gasilci, ki so prikazali gašenje v posebnih azbestnih gasilskih oblekah.

Okoli 10. ure se je začel slavnostni del prireditve. Vse delavce IMV in njihove goste je pozdravil Jože Turk, predsednik sindikalne konference osnovnih organizacij Zveze sindikatov v delovni organizaciji IMV. V pozdravnem govoru je opisal usodni pomen vstaje slovenskega naroda za njegovo nadaljnjo usodo, še posebej pa je poudaril, da moramo tradicije oboroženega odpora slovenskega naroda proti okupatorjem še bolj negovati in jih prenašati v vsakdanje življenje. Na koncu pozdravnega govora je zaželel vsem delavcem dobro počutje in prijetno zabavo.

Delavce je pozdravil tudi Jurij Levičnik, generalni direktor IMV, ki je med drugim rekel, da pravega imevejca na njegovi poti ne more prav nič ustaviti. Pri tem je spregovoril o našem ambicioznem proizvodnem programu, ki ga moramo izpeljati do leta 1980. Tudi generalni direktor je zaželel vsem navzočim prijetno počutje in veselo razpoloženje.

Po končanem slavnostnem programu se je na travnikih okoli našega doma začela prava ljudska zabava. In lahko je bila prava, saj se je na raznih peklo brez števila odojkov, jagenčkov,

največji raženj pa je bil rezerviran za vola. Drugi spet, ki niso marali jedi z raznja, so lahko jedli golaž ali čevapčiče ali ražnjiče ali kotlete. Hrane in pijače je bilo za vse dovolj.

Seveda pri našem poročilu o srečanju na Gorjancih ne smemo pozabiti, da je bilo poskrbljeno tudi za drugačno zabavo — glasbene in pevske točke so se vrstile druga za drugo, najbolj zaljubljeni v ples pa so se lahko tudi zavrteli.

Srečanje na Gorjancih je minilo v splošno zadovoljstvo vseh, ki so se ga udeležili. Zadovoljni pa so bili tudi tisti, ki so veliko prispevali, da je bila tako težka organizacijska naloga izpeljana brez napak in spotikljajev. Pohvala gre tov. Tovšaku, ki je tako požrtvovalno skrbel, da je vse teklo kot namazano. Pohvaliti moramo tudi narodno zaščito, ki je zelo vzorno skrbela za red, čeprav je imela zelo malo časa za priprave, še posebej v zvezi s prometom. Pohvaliti je treba voznike park, ki je brezhibno izvedel vse prevoze in tudi veliko prispeval, da je prireditev tako dobro uspela. Preveč bi bilo naštevati vsa imena naših požrtvovalnih ljudi, ki so sodelovali pri organizaciji, zato naj velja tu omenjena zahvala tudi neimenovanim!

Na koncu naj pohvalimo še

kulturni program, ki ga je pripravil naš Tehnoservis. Drugo leto bo pripravil program letošnji zmagovalci športno-saljivih iger, tozd Šentjernej.

V današnji številki objavljamo več fotografij s srečanja na Gorjancih. Vsi udeleženci bodo lahko obudili spomine na nepozabno srečanje, tisti, ki so na njem manjkali, pa se bodo srečanja prav gotovo udeležili naslednje leto.

J. S.

Na začetku srečanja je spregovoril tov. Jože Turk, predsednik konference osnovnih organizacij sindikata v delovni organizaciji IMV.

Vse fotografije s srečanja na Gorjancih je posnel tov. Marjan Dvornik

OLGA KRALJ

FANKA TOMAŽIN

PETER ŠIMC

Na praksi se učimo za delo, za življenje

IVAN HOČEVAR

ANDREJ PRUS

(Foto: Janez Pavlin)

Te poletne dni vidimo po tovarniških dvoranah, pisarnah, za stroji in pisalnimi mizami vrsto novih obrazov, ki jih čez leto ni med nami. Zanje, za te mlade fante in dekleta, ki so prišli z različnih šol na prakso v IMV, pravimo, da so „naši praktikanti“. Ker nas je zanimalo, kako so praktikanti doživeli srečanje s tako veliko tovarno kot je naša, smo vsem zastavili troje vprašanj. Prvo vprašanje se je glasilo: kakšen je bil tvoj prvi vtis, ko si vstopil ali vstopila v tovarno? Drugo vprašanje: kaj bi lahko povedal o razliki med šolo in tovarno? Tretje vprašanje: kakšni se ti zdijo odnosi med delavci v tovarni in kakšni so odnosi do tebe in do tvojega dela?

Olga Kralj obiskuje 2. letnik ESS: „S proizvodnjo sem bila že seznanjena, ker smo imeli štipe-disti IMV čez leto več ekskurzij, tako da velikih presenečenj, ko sem prišla na delo v proizvodnjo, nisem doživela. Pravo, resnično delo na traku, pa je bilo malo težje. Na začetku se je bilo težko privaditi na delo, ker je bilo veliko žic in nisem vedela, kam gre katera. Potem sem se privadila in je bilo vse veliko lažje. — Povem pa lahko, da je bolje hoditi v šolo kot na delo v tovarno. Res se je treba veliko učiti, vendar trajajo ure v šoli samo 45 minut, tu pa so ure cele in še osem skupaj jih je!

Delavci nam vsi radi pomagajo, posebej še, če kaj ne razumeš. Ko smo se privadili, smo dosegli tudi normo. Mislim, da se delavci razumejo tudi med seboj.“

Fanka Tomažin obiskuje 2. letnik administrativne šole: „Najprej sem bila presenečena nad velikimi dvoranami. Vendar ni bilo dosti časa za presenečenje, ker smo kmalu začeli delati. Najprej sem privijala stekla,

potem pa sem jih prešala. Delo ni težko in sem se nanj lahko privadila. Še največ pa je vredno to, da sem zdaj bogatejša za nova spoznanja o delu.

Tako je: v tovarni delaš z rokami, v šoli pa z glavo. Psihična obremenitev je večja v šoli, saj nas čaka veliko učenja tudi popoldne. Po delu v tovarni pa si prost in brez skrbi. Res pa je, da moraš biti zbran tudi v tovarni, sicer ne bi nič naredil.

Praktikanti delamo lažja dela. Že iz tega spoznavamo odnos stalnih delavcev do nas. Radi nam pomagajo in svetujejo, kadar ne najdemo poti iz zagate.“

Peter Šimc obiskuje 2. letnik srednje tehnične šole: „Najbolj so me pritegnili novi stroji. To, kar smo se učili v šoli, sem tu spoznaval v resnici, doma pa sem pogledal še v zvezke. Zgodilo pa se je, da sem tu spoznal čisto nove stroje, o katerih se v šoli sploh še nismo učili. Še posebej vesel pa sem bil, ker mi je inštruktor za delo omogočil, da sem vsak dan delal na drugem stroju. Zdaj se bom seveda še

bolj zanimal za šolo, saj sem spoznal, da praksa ne gre brez teorije in seveda tudi obratno.

Tovarna je veliko boljše kot šola. Tu v resnici vidiš, kar si si v šoli lahko samo predstavljaj. Moram pa reči, da sem se veliko naučil tudi v Ljubljani, kamor smo se vozili na več ogledov v delavnice in tovarne. Delavci ne zahtevajo preveč od nas. Sam jim zelo rad pomagam, četudi nočejo, da jim. Tudi med seboj se dobro razumejo, kar seveda dobro vpliva tako na kvaliteto proizvodov kot na njihovo količino. Za mojo prakso se zanimajo tudi doma, saj me vsak dan sprašujejo, kaj sem delal.“

Ivan Hočevar obiskuje 2. letnik srednje tehniške šole: „Precej me je iznenadilo, da je tu zaposlenih veliko delavcev, da imajo vsi delo, da je tu veliko strojev in orodij. Preden sem spoznal delo tukaj, sem mislil, da gre vse veliko bolj počasi, zdaj pa vidim, da se vse odvija zelo hitro. To pa seveda pomeni, da je tudi organizacija dela dobra.

V tovarni bolje spoznavam delo. V šoli se učimo veliko stvari, ki jih morda nikoli ne bom potreboval v življenju. Seveda pa se bom bolj osredotočil na strojne predmete, ki jih bom še kako potreboval pri svojem bodočem delu. Delo tukaj me ne obremenjuje pretirano, saj sem popoldne, ko pridem domov, brez skrbi. Preden pa

grem v šolo, moram kar precej misliti, kaj vse sem lahko vprašal.

Odnosi med delavci se mi zdijo solidni, ravno tako njihovi odnosi do nas. Moram pa povedati, da je tudi očetov odnos do prakse zelo odobravajoč. Vsak dan, ko pridem domov, me malo izpraša, kaj vse sem delal. Pri tem pa odobrava tako prakso, ker misli, da je takšno spoznavanje dela pravilno.“

Andrej Prus obiskuje 2. letnik srednje tehnične šole: „Nisem si mislil, da gre tukaj vse tako zelo hitro. Še posebej me je pri prvih obiskih iznenadila velikost tovarne. Zdaj že vem, kako potekajo posamezne faze proizvodnje. To poznavanje mi bo kasneje, ko se bom v IMV redno zaposlil, prav gotovo pomagalo, da se bom vključil v delo hitreje kot bi se, če prakse ne bi imel.

Čeprav je v tovarni več fizičnega dela, je naporno tudi psihično delo. Mislim, da moraš, kako boš delal, da boš dobro naredil. Privajati se moraš hitro, v enem tednu sem zamenjal že tri delovna mesta. Seveda ne gre zanemarjati šole. V njej spoznaš tehnologijo, materiale. In brez teorije tudi praktično delo ne gre. Zdaj smo praktično že kar usposobljeni. Tako ne bi bilo velikih težav, če bi morali iznenada začeti delati v tovarni za stroji.“

JOŽE SIMČIČ

Študentka ekonomije je „proizvajala“

Sem štipendistka OZD IMV Novo mesto. Ko sem podpisala pogodbo o štipendiranju, sem s tem sprejela tudi obveznost o enomesečni počitniški praksi.

Polovico počitniške prakse sem že opravila v proizvodnji. Ves čas sem delala v TOŽD Tovarna avtomobilov, in sicer na tekočem traku v R-4.

Seznanila sem se med drugim z organizacijo dela na tekočem traku, s samim potekom dela, z organizacijo oskrbovanja delovnih mest z materialom iz skladišča in spoznala sem odnose med delavci.

Opazila sem, da morajo posamezni oddelki, ki so bolj ali manj povezani, med seboj stalno koordinirati, kajti če med njimi ni tesne povezave, pride prej ali slej nekje do zastoja, še posebno, če je delo nekega oddelka odvisno od dela drugega oddelka (primer: okvara v lakirnici je povzročila težave s

količino karoserij za tekoči trak). Velikega pomena je tudi pravočasna oskrba z materialom iz skladišča; morda delavci nekoliko premalo racionalno ravnaajo z materialom.

Med prakso so me premestili na tri različna delovna mesta. Kljub temu, da sem opravljala posamezne delovne operacije le nekaj dni, mi je delo postalo že enolično. Ob tem se mi postavlja vprašanje: kako se počutijo delavci, ko opravljajo tako podobno oziroma enako delo tedne, mesece in leta? Mar jim ne postane to delo odvratno, se ga ne naveličajo? Ali ne postanejo sužnji vedno enakih kretanj rok in gibov telesa? Prav gotovo jim ni vseno, da dan za dnem uporabljajo isto orodje, enak izdelavni material, ni jim vseno, da vseskozi izvršujejo enaka dela. Toda kljub enoličnem delu na traku vlada med delavci prav prijetno vzdušje. Navadili so se dela, se z njim sprijaznili. Delajo, da opravijo načrtovano delo, da dosežejo normo in ustrezno kvaliteto; delajo, da dobijo plačo, delajo – saj od tega živijo.

Delavci sicer v redu sodelujejo s svojimi nadrejenimi in obratno. Vendar se opazi, da še premalo izkoriščajo svoje pravice in dolžnosti, ki izhajajo iz našega samoupravnega socialističnega sistema.

Če primerjam moj delovni dan v proizvodnji s študijskim delovnim dnem, so tu nedvomno velike razlike. Razlika je že v

tem, ali zveni budilka ob petih ali ob sedmih zjutraj. Ko prideš na delovno mesto, si oblečeš delovno obleko in začneš delati, kar si delal že včeraj in predvčerajšnjim. . . . Delo sicer ni umsko zahtevno, pač pa zahteva zbranost pri delu, spretnost in ponekod tudi fizične napore. Delavci morajo paziti tudi na kvaliteto in ne samo na kvantiteto.

Pri študiju se ne utrušiš fizično; venomer spoznaš nove stvari, morda zate še nepoznana področja, ni ti treba imeti točno določenega delavnika. Skratka, ni potrebno da je nam študentom žal presedeš ur ali dni ob odprti skripti, saj nas

čaka (vsaj upam) bolj zanimivo in pestro, seveda pa tudi odgovorno delo.

Na delu v proizvodnji se nisem naučila nekih novih tehnoloških postopkov dela, kar tudi ni bil moj namen, pač pa sem spoznala marsikaj novega, o marsičem sem si spremenila dosedanje predstavo. Prav gotovo mi bodo nova spoznanja in izkušnje, ki sem jih pridobila, koristila pri bodočem delu. Koristno je, da poznaš osnovo, da veš, kje in kako nastajajo artikli, s katerimi imaš opravka po končni izdelavi oz. za katere planiraš izdelavo.

MARIJA HOSTNIK

Delavci v tovarni IMV so me sprejeli za svojo

Kot vsi ostali dijaki, ki prejemale štipendijo od IMV, sem morala tudi jaz na obvezno enomesečno prakso. Prvi dan sem se javila tov. Šantlju. Pri njem sem zvedela, v katerem oddelku bom delala. Prvi del sem delala v servisni službi, drugi del pa v proizvodnji prikolic.

V servisni službi sem spoznala, kako poteka delo v pisarni. Spoznala sem tudi delovne odnose med uslužbenci. Zdelo se mi je, da se med seboj ne razumejo preveč dobro. Vsak gleda samo nase in na svoje probleme in potrebe.

V proizvodnji sem si pridobila drugačna spoznanja. Delo je tam bolj zanimivo kot v pisarni. Delavci se v primerjavi z uslužbenci bolje razumejo med seboj. Najbolj mi je bilo na praksi všeč, da so me delavci sprejeli medse tako, kot da sem že njihova stara delavka. Med praktikanti in stalno zaposlenimi niso delali nikakršnih razlik, kot se to ponekod dogaja. Na praksi sem spoznala, kako s delovni ljudje služijo svoj vsakdanji kruh, spoznala sem, da delo le ni tako lahko, kot sem si to pred tem predstavljala.

BRIGITA ŠKODA

Marija Hostnik, študentka ekonomske fakultete v Ljubljani, na drugem delu prakse v planskem oddelku. (Foto: Janez Pavlin)

Spoznali smo, kako se služi kruh

Že nekaj dni pred nastopom službe v IMV sem razmišljala o tovarni in delavcih. Potem je prišel prvi dan moje prakse. Razdelili so nas po oddelkih. Dali so me v servisno službo. Pred mano je bila velika pisarna, v njej pa sami novi obrazi. Metka me je seznanila z delom. Delo je enolično, ker sem imela svinčnika ter papirja že celo leto dovolj. Vsak dan sem spoznavala odnose med uslužbenci. Vsak gleda le nase, vsak gleda kako bi napredoval in delal le v svojo korist. Spoznala sem, da so si takorekoč tujci, čeprav delajo skupaj morda že leta.

Po štirinajstih dneh smo se preselili v proizvodnjo. „Videti

in ceniti morate kruh delavca, ki ga zasluži s trdim delom“, nam je govoril tov. Šantelj.

V proizvodnji je bilo bolje. Delavci so bili bolj prijazni, njihove besede so bile bolj prijazne, njihove besede so bile bolj domače. Delovodje so se mi zdeli strogi, vsaj njihov hladen pogled je tako govoril. Zazdelo se mi je, da so kot profesorji, ki s hladnim pogledom iščejo žrtve. Vendar, ko med delavci delaš spoznaš, da tudi tu ni vse tako kot bi moralo biti. Ne zavedajo se, da imajo tudi oni besedo in ne vedo, da v tovarni obstaja samoupravljanje. Kje so zdaj tiste dolge definicije, ki so jih nam iz dneva v dan vtepal v

glavo, da bi dobili realno sliko tovarne!

Delavci so preveč zaverovani v tisto belo kuverto, ki pride vsakega petnajstega. Delajo le za denar, ne sprašujejo pa se, kaj bo z njimi, če si zdaj tovarna nabavi stroje, ki bi nadomestili zaostale delavce. To pa je zato, ker ne vedo, kaj pomeni samoupravljanje v tovarni.

Mesc dni je kmalu minil in moram priznati, da je bilo delo v proizvodnji zanimivejše. Najbolj všeč mi je bilo na prikolicah, kjer sem obešala zavese in s tem dala notranjosti prikolic še lepšo podobo.

MARICA GAZVODA

Samo stiska pripelje al

Morda se še spominjate članka o alkoholizmu, ki je bil objavljen v predzadnji številki našega časopisa, v katerem je pisalo, da sva z ženo dve uri in pol prepričevali moža za zdravljenje. Odgovora namenoma nisem napisala. In sedaj naj povem, da se je za zdravljenje odločil samo pred nama, da se naju je rešil, ni se pa v zdravljenje vključil. Naslednji dan je doma dejal ženi, da mu še na kraj pameti ne pride, da bi se šel zdraviti zaradi alkoholizma. Očitno pa ženi kljub vsem težavam ob njem ni bilo še tako hudo, ker naših nasvetov ni sprejela in mož alkoholik je tako slavil še eno zmago.

KAKO MORAMO RAVNATI Z ALKOHOLIKOM, DA SE ODLOČI ZA ZDRAVLJENJE

Morda boste iz naslednjega primera našli jasen odgovor, kako sme in kako ne sme ravnati z alkoholikom tako žena kot vodilni v delovni organizaciji in kako je mogoče alkoholika pripraviti, da se bo odločil za „resnično zdravljenje“. Naj vas ob tem spomnim samo še, kdo je vse alkoholik. Alkoholik je vsak tisti človek, ki mora piti vsaki dan ali mora piti občasno, ki pije tako, da ima zaradi tega probleme doma ali pa doma in v službi in je njegovo zdravstveno stanje lahko že načeto.

PITI JE ZAČEL Z OČETOM

26-letni alkoholik, mož, poročen, oče dveh predšolskih

otrok, sedaj zaključuje zdravljenje v terapevtski skupini pri dispanzerju za socialne bolezni v Novem mestu. Piti je začel še kot otrok ob svojem očetu, ki je imel pečarsko obrt. Z njim je hodil okrog, mu pomagal pri delu in začel po malem piti. Zaradi alkohola je začel zanemarjati šolo. Te ni uspešno končal, toda kljub temu se je vključil v uk. Ko je moral v večje mesto na teoretični del pouka, se je že čez nekaj dni vrnil domov. Tam je našel sebi primerno družbo; že prvi večer je ostal z njo in popival vso noč in po treh dneh se je vrnil domov. V delavnici, kjer se je učil in tudi staršem se je zlagal, da v šoli ni prostora in bo moral jeseni ponovno iti v šolo. Mojster ga je kot vajenca pošiljal v mesto „po malico in pijačo“. Nabavljal je še druge stvari za delavnico. Te izhode je izkoriščal še za svoje pitje. Ko je prišla jesen, je šel ponovno v

šolo. Žal pa se je ponovilo isto kot prejšnjikrat. Pijača in pivska družba sta mu pomenila več kot vse ostalo in tako se je po treh dneh zopet vrnil domov.

MATI GA JE ZAGOVARJALA

Starši so ga sprejeli, še posebej mati, ki ga je vedno zagovarjala. Za šolo in uk mi ni bilo mar. Ni ga skrbelo, kako si bo uredil življenje za naprej. Kot 17-letni fant se je zaposlil. Do sedaj je službo že petkrat menjal. Povsod je bil le krajši čas. Hitro so ugotovili, da preveč pije.

Preganjali so ga z disciplinskimi in ko mu je grozil odpust iz službe, da bi se na koncu stvar lepše končala, je sam vzel knjižico in šel drugam. V službi pa je drsel vedno niže, t. j. na manj odgovorno in manj plačano delovno mesto, ker za zahtevnejše delo ni bil sposoben in zanesljiv: v službo je prihajal vinjen, pil med delovnim časom, neopravičeno izostajal z dela, izsiljeval bolniški stalež itd.

Predpostavljani so mu vse to tiho dovoljevali in namesto „plavil“ pisali dopust.

POZABIL JE NA NOSEČO ŽENO IN POPIVAL

Medtem časom je srečal dekle, sedanjó ženo. Pred njo je do poroke prikrival svoj alkoholizem, zadrževal se je, da ni preveč pil, a čim sta se razšla, je šel naravnost v gostilno si pogasiti „žejo“. Ko ga je dekle vprašalo, zakaj toliko pije, ji je odgovoril, da pije za to, ker je sam in razočaran in ko se bosta poročila, bo nehal s pitjem. Po šestim mesecih poznanstva sta se poročila. Na poroki ni dosti pil, se je še dokaj kontroliral. Posledice alkoholizma pa so se v zakonu pokazale že po enem mesecu. Ženo je nosečo puščal doma, sam pa je s svojo pivsko družbo hodil okrog, popival cele dneve in noči. Ko se mu je rodil sin, je pil kar 7 dni skupaj. Medtem ko je žena ležala v porodnišnici, ni imel več denarja za pitje: prodal je še opremo za novorojenčka in denar zapil! Ostal je tudi brez službe. Novo službo mu je iskala žena; prosila je, naj bi ga sprejeli v službo. Sam ni bil sposoben iskati službe ali pa tega ni hotel. Lagodnejše je bilo živeti brez obveznosti do službe, danar za pitje pa je izsiljeval od žene. V eni pijani noči je prodal še avto. Z denarjem je potoval brez cilja, vmes je pil in „častil“ vsakogar, ki je spadal v njegovo družbo. Ker ga nekaj časa le ni bilo od nikoder, so ga iskali. Žena ga je našla v drugi republiki. Nad svojimi dejanji se je „skesal“, razjokal in obljubljal, da se je to zgodilo zadnjič.

TUDI ZDRAVLJENJA NI RESNO VZEL

Odločil se je za zdravljenje. Nekaj časa je hodil na dispanzer v Ljubljano k dr. Ruglju. Spremljali so ga žena in starši, ker so skupaj živeli in so se tako vsi morali zdraviti. Sam pri sebi pa še vedno ni imel resnega namena za zdravljenje. Tudi žena in starši še niso bili odločni v svojih zahtevah do njegove abstinence in do sebe samih. Tako je še vedno iskal priložnost za pitje in ko se mu je ponudila, jo je seveda izkoristil.

Pozneje je nadaljeval zdravljenje v terapevtski skupini v Novem mestu. Abstiniral je nekaj mesecev in zopet ga je zaneslo. Pri pitju mu je ves čas dajala potuho mati in predpostavljani v službi. Potreba organizma po alkoholu je še vedno

Ko so tekmovalci prihajali s kozarci in cilj, je bilo tako smešno, da se tudi glavni sodnik ni mogel vzdržati smeha...

Alkoholika na zdravljenje

naraščala. Da je zadovoljil svojo potrebo, je moral na dan popiti po 12 steklenic piva in še kot doatek žgane pijače.

DOMA SO SE SPOREKLI

Nekega večera je prišel domov zopet močno vinjen. Takrat si je pri svojem šefu sposodil 700 din pod pretvezo, da ima žena rojstni dan. In tisti večer je bilo doma vse narobe: z očetom se je skregal, ta ga je nagnal od hiše, da takšen kot je, pri njem nima več kaj iskati. Ženo je bil grob; razbijal in kričal je tako glasno, da so sosedje poklicali milico. S tem dogodkom pa se je praktično zaključila kariera njegovega pitja: oče ga je nagnal, žena z dvema malima otrokoma se je odselila v neznan na zahtevo drugih zdravljencev v dispanzerski skupini. Za njo je odšla še mati, ki se je sedaj ustrašila, da bi za sina morala sama skrbeti.

OSTAL JE SAM

In tako je v hiši ostal „sam“, popolnoma sam. Sedaj, ko je bil sam v hiši gospodar, kar si je tolikokrat želel, ko ga ni nihče motil pri pitju, ko je imel svobode na pretek, ni pil in še pomislil ni na pijačo. Obdajala ga je groza in strah, ustrašil se je samega sebe in bilo ga je strah za lastni obstoj, in sam pove:

„Nikomur ne bi privoščil te grozne samote, ki sem jo doživljal tistih nekaj noči. Nobenega življenja ni bilo čuti v hiši: ne muhe, ne miši, ne mačke, ne psa, ne človeka. Ko sem gledal skozi okno, sem imel občutek, da se me še ptice na veji izogibajo. Tako sem ostal sam, popolnoma sam. Razmišljal sem le, kdo bo za mene skrbel, kje je žena z otroci, kako bi našel pot do njih“.

V tej stiski je sklenil, da je bilo praznih obljub dovolj in da se bo odslej dalje zares odpovedal alkoholu. Po treh dneh se je le srečal z ženo in otroci. Bili so „samo trije dnevi“, a ti so bili tako dolgi, da je začel razmišljati drugače in je sklenil, da bo zares abstiniiral. Nadaljeval je z zdravljenjem. Na skupino je pripeljal tudi mater, da smo ji predočili, kje vse je delala napake, na kak način je dajala sinu potuho pri pitju in s tem ovirala zdravljenje. Njena ljubezen ni bila ljubezen do sina; rinila ga je na pot osebnostnega in družbenega propada.

PO OZDRAVLJENJU SE JE VSE SPREMENILO

V času zdravljenja je razčistil svoj odnos do alkoholizma. Začel je razmišljati drugače, tako kot razmišljajo trezni ljudje. Sedaj, ob koncu zdravljenja in po enoletni abstinenci, je družina urejena. Vsi so zadovoljni. Žena mu zaupa. Otroci ga imajo radi. Starši ga spoštujejo in tudi v službi si je pridobil ugled.

VZROKOV ZA ALKOHOLIZEM JE BILO VEČ

Opozorila bi le na nekatere momente, ki so bili kritični, da se je fantovo pitje tako dolgo zavlačevalo in stopnjevalo: starši so bili od vsega začetka preveč popustljivi, še posebej mati, ki mu je vedno popuščala in dajala potuho pri pitju (zanemarjanje šole). Žena mu je samo grozila, svojih groženj pa ni uresničila, zato je ni več jemal resno in se je počivil na njene prošnje. In ko so se vsi naveličali njegovih obljub in ko so ga vsi pritiskali ob steno, ko je bil krog sklenjen, se je znašel v taki stiski, da je moral sprejeti tisto pot, ki so mu jo načrtali drugi. In to je pot trajne abstinence.

V začetku zdravljenja alkoholik abstiniira od strahu, da ne bi ostal sam, ker ni sposoben skrbeti sam zase, sčasoma pa uvidi, da je trezno življenje lepše, prijetnejše, vsestransko bogatejše in to spoznanje ga sili v trajno abstinenco. Da pa alkoholik pride na tako pot, mu pri tem enako pomaga žena s pomočjo terapevtske skupine in delovna organizacija, ki morajo biti pri svojih zahtevah odločni, dosledni in vztrajni. Čim bodo začeli popuščati, bo alkoholik to opazil, iskal priliko in prej ko slej se bo znašel v alkoholnem opoju – recidivi.

Zakaj žene alkoholika tako dolgo prenašajo svoje može ob sebi in zakaj postanejo tako pozno odločne? Velikokrat zaradi neznanja in nepoučenosti o alkoholizmu, zaradi strahu pred okoljem, ker jo bodo obsojali; vmes so verski predsodki, ekonomska odvisnost od moža, čeprav že zdavnaj ni več sposoben preživljati družine, ker še njemu samemu za pijačo zmanjka denarja. Pogosto pa so tudi sorodniki tisti, ki ženi onemogočijo, da bi zapustila moža, ker se bojijo, da bi ga sami imeli na

grbi. Veliko je predsodkov in trdi so. Še trša pa mora biti volja žene, da jih premaga in potem je uspeh pri zdravljenju zagotovljen.

ALKOHOLIK ŠELE V STISKI SPOZNA SVOJ POLOŽAJ

Moža spravi žena v stisko na ta način, da ga nekaj časa pusti pri miru. Sa za njega ne zanima. Če sama pije, mora prenehati z uživanjem alkohola. To ji uspe samo, če sama ni odvisna od alkohola. V hiši mora odstraniti alkohol. Če to ne pomaga, vloži na sodišču zahtevo za razvezo zakona. Soicalno varstvo predlaga odvzem roditeljskih pravic, zdravnik predlaga odvzem vozniškega dovoljenja. Možna pa je tudi razlastitev pravic do zemlje oz. posestva.

Delovna organizacija mora od alkoholikov zahtevati delovno disciplino, doslednost in „plavih“ ne smemo nadome-

ščati z dopustom. Le zakaj delovna organizacija tako potrpežljivo prenaša armado alkoholikov v delovnem procesu?

Torej je možnosti, kako spraviti alkoholika v stisko, dovolj! Od nas samih pa je odvisno, kako bomo te možnosti izkoristili, če ne želimo živeti v družbi alkoholikov. Kako bodo žene alkoholikov izkoristile vse te možnosti je odvisno od tega, če ne želijo živeti še naprej kot sužnje, ponižane, zaničevane, tepene in posiljene. Alkoholikova žena mora postati samozavestna. S tem bo možu pomagala k streznitvi, otrokom in sebi pa bo omogočila lepši jutrišnji dan. Za vse to pa je potrebno več let trdega dela.

Delovna organizacija, prav tako pa družbene in politične organizacije v njej, se morajo zavedati ekonomske in politične škode zaradi alkoholikov. Ne bi smeli dovoliti, da naši občan propadajo v alkoholnem opoju!

MARIJA BOŽIČ

Vola ni bilo mogoče zgrešiti, k njemu je kazal „prometni znak“

Takole je izgledal vol potem, ko so se z njegovim mesom „pomastili“ prvi gurmani.

Naši teritorialci po opravljeni vaji.

Kaj vemo v zvezi z dohodkom?

PRIHODEK

Prihodek je kosmati znesek, na podlagi katerega TOZD iz posameznega posla pridobiva dohodek; ta znesek previloma vključuje tudi materialne stroške in amortizacijo. (Primer: pri prodaji posameznega proizvoda ali storitve je prihodek prodajna cena).

PRIHODKI

Prihodki so kosmati zneski, na podlagi katerih TOZD pridobiva dohodek; ti zneski praviloma vključujejo materialne stroške in amortizacijo. (Prihodki so seštevek prihodka iz prodaje prvega proizvoda, prihodka iz prodaje drugega proizvoda itd., vse do zadnjega prihodka, na podlagi katerega TOZD iz posameznega posla pridobiva dohodek).

CELOTNI PRIHODEK

Celotni prihodek je vsota vseh prihodkov, ki jih doseže TOZD s prodajo proizvodov ali storitev, z deleži pri skupaj ustvarjenem dohodku na podlagi združevanja dela in sredstev, s svobodno menjavo dela in s kompenzacijo, regresom, premijo, dotacijo itd. Celotni prihodek nastopa vedno kot enoten znesek.

SKUPNI PRIHODEK

Skupni prihodek je znesek prihodka ali prihodkov iz prodaje proizvodov ali storitev, ki so rezultat skupnega dela delavcev v dveh ali več TOZD ali sodelovanja med proizvodnimi organizacijami, ki se ukvarjajo s prometom blaga in storitev. Skupni prihodek je treba razporediti na

vse vključene organizacije z vsemi njegovimi sestavinami, torej z materialnimi stroški, amortizacijo in dohodkom.

DOHODEK

Dohodek je pri posameznem poslu razlika med prihodkom ter ustreznimi materialnimi stroški z amortizacijo, pri določeni dejavnosti pa razlika med prihodki ter ustreznimi materialnimi stroški z amortizacijo. Pri TOZD je dohodek razlika med njenim celotnim prihodkom in ustreznimi materialnimi stroški in amortizacijo.

CELOTNI DOHODEK

Celotni dohodek je razlika med celotnim prihodkom in ustreznimi materialnimi stroški z minimalno amortizacijo.

SKUPNI DOHODEK

Skupni dohodek je dohodek, ki ga skupno pridobijo TOZD, ki

pri svojem poslovanju uporablja sredstva drugih TOZD, in te druge TOZD, ki so združile sredstva s prvo ter imajo zato pravico do udeležbe v skupnem dohodku. Skupni dohodek ne pripada samo eni TOZD, temveč ga je treba razporediti med vse, ki so združile delo in sredstva.

SKUPNO USTVARJENI DOHODEK

Skupno ustvarjeni dohodek je dohodek, ki ga pridobijo skupaj delavci v več TOZD, ki združujejo delo in sredstva. Delavci v vsaki TOZD imajo pravico do deleža pri skupno ustvarjenem dohodku.

ČISTI DOHODEK

Čisti dohodek je dohodek, zmanjšan za pogodbene, zakonske in samoupravne obveznosti iz dohodka. Obsega osebne dohodke in oblikovanje skladov TOZD.

OSEBNI DOHODEK

Osebni dohodek je kosmati znesek, ki pripada posameznemu delavcu iz delitve čistega dohodka in obsega tudi njegove prispevke in davke za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb.

ČISTI OSEBNI DOHODEK

Čisti osebni dohodek je znesek osebnega dohodka, ki ostane posameznemu delavcu potem, ko so že odšteti njegovi prispevki in davki za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb.

AKUMULACIJA

Akumulacija je tisti del dohodka, ki je razporejen v poslovni sklad in rezervni sklad.

Tudi za ples je bilo poskrbljeno . . .

Ekipe tovarne avtomobilov je pri prenašanju kozarcev pokazala veliko mero spretnosti.

Nekateri so komaj pričakali kavo.

Tudi za žejne je bilo poskrbljeno!

Tekmovalci šaljivo—športnih tekem so se pomerili v streljanju. Kontrole dopinga ni bilo, zato so bili rezultati zelo dobri.

Iz disciplinske

Odbor za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti je v juniju in juliju izrekel ukrepe naslednjim delavcem iz tozd Tovarne avtomobilov:

Izključitev iz delovne organizacije:

1. Šober Marjan, 1958, KV električar v MDV, si je v tapetniškem oddelku prilastil 500,00 din od svoje delovne tovarišice Stojke Obradovič.

Pogojna izključitev iz delovne organizacije:

1. Predojevič Pero, 1945, NK delavec v lakirnici drobnih delov, je večkrat neopravičeno izostal z dela, prekinil pa je tudi zdravljenje proti alkoholizmu. Zdaj se spet zdravi.

2. Zagorc Anton, 1949, KV monter iz tozd Tehnoservis, je bil zaradi več neopravičenih izostankov že kaznovan z opomini in javnimi opomini. Tudi po teh ukrepih je še nadaljeval s staro prakso.

3. Božič Ivan, 1939, NK delavec v skladišču TA, je poslal svojega sodelavca v mesto po 2 litra encijana. Božič prihaja na delo vinjen, se prereka s sodelavci in ne upošteva navodil. Zdravil se je proti alkoholizmu, vendar je zdravljenje prekinil.

Javni opomin:

1. Piletič Drago, 1955, KV avtomehanik v MDV, je ponaredil bolniški list in si podaljšal bolniški stalež.

2. Magovac Nikola, NK delavec, je ponaredil bolniški list in si tako podaljšal „bolniško“ za dva dni.

3. Gortan Boris, 1955, NK delavec v skladišču, je zaradi malomarnosti povzročil izgubo 200 litrov bencina.

4. Kopina Silvo, NK delavec v skladišču, je šel v mesto po žganje za svojega sodelavca.

5. Zupančič Franc, 1941, KV avtoklepar, je dva dni neopravičeno izostal z dela in s tem povzročil zastoj v proizvodnji.

6. Koletič Milan, NK delavec na montaži R-4, je „popravil“ datume na bolniškem listu.

7. Mihajlovič Živan, 1953, NK delavec, je večkrat neopravičeno izostal z dela.

8. Škoda Peter, 1950, gasilec, je poskušal odnesti iz tovarne 25 kg laka.

9. Teropšič Milan, 1931, gasilec, je skupaj s Škodo poskušal odnesti iz tovarne 25 kg laka.

10. Šumar Ibrahim, 1958, NK delavec, je več dni zaporedoma izostal z dela.

11. Bratina Janko, 1950, NK delavec, je več dni zaporedoma izostal z dela.

12. Beriša Resten, 1947, NK delavec, je dva dni neopravičeno izostal z dela.

13. Bartolović Zdravko, 1956, NK delavec, je dva dni zaporedoma izostal z dela.

14. Milavec Maks, 1955, KV avtomehanik, je več dni zaporedoma neopravičeno izostal z dela.

15. Avbelj Franc, 1955, KV strojni ključavničar, je med nočno izmeno spal.

16. Golob Marjan, 1954, NK delavec, je v času bolniškega staleža opravljal domača dela.

17. Maren Ciril, 1945, PK električar, je med nočnim delom zaspal.

18. Rauh Franc, 1945, KV tapetnik, je več dni zaporedoma neopravičeno izostal z dela.

19. Kopina Jože, 1951, NK delavec, si je samovoljno vzel dopust.

20. Tomič Anton, 1953, razrezovalec II., je med nočno izmeno spal.

21. Beriša Rusten, 1947, NK delavec, je več dni neopravičeno izostal z dela.

22. Makše Milan, 1951, je med nočnim delom zaspal.

23. Gazvoda Peter, 1957, je spal na delovnem mestu.

24. Skubic Mijo, 1949, je med nočnim delom zaspal na delovnem mestu.

25. Zore Milan, 1955, je med nočnim delovnim časom zaspal na delovnem mestu.

26. Kotar Vlado, 1949, strojni tehnik, med delovnim časom bere časopise, proizvodnja pa stoji, ker ne dobi materiala iz skladišča.

27. Jakovec Milorad, 1950, KV strojni ključavničar, ni izpolnil delovne naloge, marveč je orodje, ki ga je popravljaj, pustil v razvijačenem stanju.

090.489

Raport iz Pakoš

KUR

II 5412 / 1977

Na celini se že skoraj vse poletje namakamo v mrzlem, skoraj jesenskem dežju, v vremenu, ki je avgustovsko le kakšen dan... V Pakoštanjih, kjer imamo delavci IMV svoj karavaning kamp, pa je vseskozi lepo vreme. Vsi, ki so že letovali tam in ki trenutno letujejo, ne morejo prebrskati svojih počitnic v prikolicah. Z nekaj fotografijami poskušamo prikazati le delček dopustniškega, morskega razpoloženja. Vse ostalo pa mora doživeti vsak sam. Septembra je še prostor, zato le pogumno na morje! Pa še za 50 % nižje cene veljajo tedaj.

Takoj pod našim kampom je lepa in dolga plaža, kjer „proizvajamo“ tisto lepo zagorelost, s katero se potem doma hvalimo. Ko je vročina na plaži najhujša, je v gosti senci košatih borovcev prijetno hladno. Tedaj mnogi zaigrajo partijo namiznega tenisa (zgoraj) — Na morju pomagajo pripraviti kosilo tudi stare mame! (desno) — Tile na levi se ravno odpravljajo domov. „Drugo leto se spet vidimo v Pakoštanjih!“ so rekli pred odhodom (Foto: Jože Turk)